

man opdager, at personen har genetableret sit oprindelige statsborgerskab.

**Svar (10/9 97)**

**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Indfødsretslovens § 7 har følgende ordlyd:

»Dansk indfødsret fortabes af 1. den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke, 2. den, som erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land, 3. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at en af dets forældre, som har forældremyndigheden eller del i denne, erhverver fremmed statsborgerret på den foran under nr. 1 eller 2 angivne måde, medmindre den anden af dets forældre vedbliver at være dansk og ligeledes har del i forældremyndigheden.«

Efter bestemmelsen i § 7, nr. 1, fortabes dansk indfødsret således automatisk af personer, der erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller efter at have givet udtrykkeligt samtykke hertil. Bestemmelsen gælder også for personer, som efter at have erhvervet dansk indfødsret generhverver deres tidligere statsborgerskab ved ansøgning eller udtrykkeligt samtykke.

Tilsvarende regler findes i en række andre lande, herunder lande der ligesom Danmark har tiltrådt Europarådskonventionen af 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerret.

I begrundelsen for spørgsmålet er der bl.a. henvist til forholdene for de tyrkiske statsborgere, der erhverver dansk statsborgerskab.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at der over for tyrkiske statsborgere som udgangspunkt altid stilles krav om løsning fra det tyrkiske statsborgerskab som betingelse for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation. De pågældende får således ikke dobbelt statsborgerskab, men alene dansk statsborgerskab.

Personer, der senere generhverver tyrkisk statsborgerskab, vil således automatisk miste det danske statsborgerskab i medfør af indfødsretslovens § 7.

Det kan imidlertid forekomme, at en person er i besiddelse af både dansk og (f.eks.) tyrkisk statsborgerskab, fordi der ikke i forbindelse

med erhvervelsen af dansk statsborgerskab er stillet krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab.

Det kan være tilfældet, hvis den pågældende er blevet dansk statsborger ved afgivelse af erklæring herom i medfør af indfødsretslovens § 3, eller hvis der er tale om en person med flygtningestatus, som er blevet naturaliseret.

Der henvises i den forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2779, som vedlægges. (Ikke optrykt her).

**Spm. nr. S 3243**

Til statsministeren (1/9 97) af:

**Kim Behnke (FP):**

»Hvad er begrundelsen for, at statsministeren ikke vil oplyse befolkningen om, hvornår der skal være folkeafstemning om Amsterdamtraktaten?«

**Begrundelse**

Statsministeren benytter enhver lejlighed til at deltage i debatten om Amsterdamtraktaten, hvilket er fint. Imidlertid ved ingen endnu, hvornår afstemningen skal foregå. Det forekommer ikke særlig demokratisk op til en folkeafstemning, at statsministeren misbruger sit embede til som formand for Socialdemokratiet at hindre hele befolkningen og alle debatdeltagere i at kende datoen for afstemningen.

**Svar (16/9 97)**

**Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):**

Regeringen vil ved begyndelsen af det nye folketingsår fremlægge lovforslag med henblik på afholdelse af en folkeafstemning i Danmark om ratifikation af Amsterdamtraktaten.

Folkeafstemningen ventes afholdt i 1998.

Folketinget vil få oplyst datoen for folkeafstemningen, så snart den er fastlagt.